A°. 1843. N°. 9

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 9 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels f 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het nieuwe ontwerp van wet over de conversie van schuld.

Ten einde zich van alle voor hem te lastig onderzoek op de spoedigste en gemakkelijkste wijze te ontslaan, en de handen weder wat ruimer te krijgen, mengde de heer ROCHUSSEN in het vroegere wets-ontwerp, tot zoogenaamde regeling van 's rijks openbare schuld, de vreemdsoortigste zaken onder een: reductie van renten, dekking van het te-kort, verandering der vlottende schuld bij de handelmaatschappij in eene voortdurende schuld, aanwijzing van fondsen, welke tot de amortisatie onzer schuld voortaan zullen aangewend worden. Het denkbeeld, dat daarbij ten gronde lag, was niet zonder slimheid. Reductie van renten, begreep de minister, moest iedereen toelagchen; elk moest begrijpen, dat het beschikbaar stellen der kapitalen door België daartoe het geschiktste oogenblik was; van die gunstige gezindheid besloot de minister partij te trekken, om de dekking van zijn deficit en de verwisseling van de schuld bij de handelmaatschappij bij die gelegenheid er mede door te slepen; door het eerste verleid zoude men te ligter over het andere heen glijden.

Zoo zeer zelfs oordeelde de minister dit voor hem noodzakelijk, dat, toen het voorloopig verslag der centrale afdeeling »die zamenvatting en vermenging in eene en dezelfde wet van geheel ongelijksoortige onderwerpen, waardoor het onderzoek van de wet »bemoeijelijkt werd en de hoofdzaak zelve scheen te »zullen benadeeld worden" tot eene »hoofdbedenking" maakte, de minister op eene stellige wijs verklaarde, »dat door de regering in geen geval zou worden »toegegeven aan het verlangen van die leden, welke »op eene splitsing der verschillende onderwerpen en »overbrenging daarvan in afzonderlijke wetten had»den aangedrongen."

Welke zijn nu de gewigtige redenen door den heer ROCHUSSEN voor die weigering eener zoo billijke verdeeling aangevoerd? De minister heeft de Kamer geene goede redenen waardig gerekend, en dat op dezen zeer eenvoudigen grond, dat hij de leden der Kamer niet op de hoogte hunner roeping gelooft, hun geen verstand van dergelijke zaken toekent. De minister is niet eens beleefd genoeg dit te zwijgen, maar geeft het, hoewel natuurlijk indirect, echter vrij duidelijk, te kennen. De Kamer had geklaagd over de onduidelijkheid en verwardheid van het vroeger ontwerp. De minister antwoordt, dat het ontwerp zeer duidelijk en eenvoudig is, doch »uit deszelfs aard en strekking »niet altijd voor elken beoordeelaar, hoe onpartijdig »ook, even bevattelijk." *Avis au lecteur!* De leden weten nu, waarom de minister hen met zoo onbeduidende gronden tracht te vreden te stellen.

»Het ontwerp is voor geene splitsing vatbaar," zegt de heer ROCHUSSEN, »zonder het verband en »de krachtige zamenwerking dier deelen te bena»deelen of geheel onmogelijk te maken;" doch daar Zijne Exellentie dacht, dat het toch de *bevatting der Staten-Generaal te boven zou gaan*, wanneer hij het verband dier deelen aanwees of aantoonde waarom die financiële maatregel beter en voordeeliger is, wanneer men alles ondereen mengt en verwart, dan wanneer die geheel verschillende zaken in afzonderlijke wetten voorstelt, — heeft hij er maar verder over gezwegen; het beste middel, zeker, wanneer men niet te antwoorden heeft.

»Eene reductie van renten, te beproeven," gaat de minister voort, »met het onaangevuld laten van »een deficit in 's rijkskas, is volstrekt onbestaanbaar." Ook dit is niets meer dan eene stelling zonder betoog. Hoewel ongetwijfeld het deficit — dat bewijs van 's ministers naauwkeurige berekeningen en geloofwaardigheid — gedekt moet worden, ligt daarin nog geen grond, waarom het bij hetzelfde ontwerp als de conversie zoude behooren te geschieden, daar alle innerlijk verband ontbreekt.

»Daarenboven kan zoodanige maatregel met geen »uitzigt op goeden uitslag ondernomen worden, »wanneer dezelve niet tevens gepaard gaat met »maatregelen tot opbeuring en vestiging van het »vertrouwen op 's rijks financiële gesteldheid; de »daarstelling van een vast plan van amortisatie der »schulden, onafhankelijk van eene wisselvallige »jaarlijksche beraadslaging, hetgeen tot gerustheid »der schuldeischers van den staat en tot schraging »van het crediet op het oogenblik der conversie »strekken moet, is een onmisbaar vereischte om »zoodanigen maatregel op deugdelijke grondslagen »te kunnen aanvangen." In deze woordenrijke reden heeft de minister niets gezegd, dat dat een amortisatie-fonds voor het land wenschelijk en het crediet heilzaam is; men heeft ten laatste er, ja, de conversie als met de haren bijgesleept, doch zonder aan te toonen, in hoe ver de bepaling van een vast amortisatie-fonds een essentiëel deel, een onmisbaar vereischte, dezer conversie-wet is.

»Tot het afzonderen der bij de wet daartoe voor»gestelde bijdragen," zoo eindigt de minister zijn zoogenaamd betoog van de onmogelijkheid eener splitsing, »bestaat geene mogelijkheid, zoo lang »niet door de afbetaling der handelmaatschappij »een einde worde gemaakt aan de jaarlijksche in»houding, welke hoegenaamd geen invloed op den »prijs der staatspapieren heeft." Dit vindt de minister nu zeer *bevattelijk*.

Het is zeker jammer, dat de minister de Staten-Generaal voor zoo *onbevattelijk* houdt, dat hij enkele algemeene gezegden voldoende gerekend heeft om eene hoofdbedenking der Kamer te wederleggen, ten einde te bewijzen, dat geene hardnekkigheid aan eens opgevatte voornemens of geene zucht tot bereiking van verborgene doeleinden, maar wezenlijke gronden hem zoo stellig de splitsing doen weigeren. Nu heeft hij geene enkele poging zelfs gedaan, om het innerlijk verband dier verschillende zaken aan te wijzen, te toonen dat zij niet afzonderlijke zaken maar deelen van één geheel zijn, dat zich zonder nadeel niet scheiden laat. Alles lost zich nu op in de woorden: »het is onmogelijk, het is onbestaanbaar," of »het kan niet geschieden, met hoop op goeden »uitslag; het is een onmisbaar vereischte;" enz. Dat is het ongeluk, wanneer men de verschillende vakken der staatkundige wetenschappen zoo zeer tot zijne hoofdstudie gemaakt heeft, en daarin zoo uitmunt, als de heer ROCHUSSEN. Men ziet dan te zeer uit de hoogte op andere menschen als *onbevattelijk* neder en oordeelt zich door magtspreuken van alle betoog ontheven.

Zullen de Staten-Generaal, door dit over hen uitgesproken vonnis ontmoedigd, zich eerbiedig aan den minister onderwerpen? in ééne en dezelfde wet de conversie aannemen, en eene nieuwe leening aangaan tot dekking van het deficit? of zullen zij datgene van elkander afscheiden, waartusschen onderling geen verband is? tot de dekking van het deficit niet overgaan dan nadat zij de juiste hoegrootheid daarvan zullen kennen, overtuigd zijn dat men niet naderhand nog eens met een tot nu toe verborgen gehouden deel zal opkomen? beslissen of er volstrekt nieuwe schuld tot dekking van dit te-kort gemaakt moet worden?

Zullen de Staten-Generaal er toe overgaan, om de vlottende en binnen zeven jaren geheel afgeloste schuld der handelmaatschappij in eene voortdurende van den staat te veranderen? en aldus, in plaats van eene tijdelijke ontbering, ons eenen aanhoudenden last op de schouders leggen? Of zullen zij, ten einde aan den minister hunne *bevattelijkheid* te toonen, ook die verandering goedkeuren en hem daardoor de gelegenheid openen, om mogelijk wel het oude spel weder te spelen; weder op voorschot gelden bij de handelmaatschappij op te nemen, ten einde de Staten-Generaal en de natie, na verloop van zes à zeven jaren, op nieuw verrast mogen worden door eene buiten alle kennis der vertegenwoordiging aangegane schuld van veertig millioen of misschien wel meer?

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 23 april. Velen der aanhangers van vorst *Michaël* beraadslagen over de middelen, om de aanstaande verkiezing ten gunste van den jongen vorst te leiden. Overigens zijn reeds vele anderen van de nutteloosheid van zulke pogingen overtuigd, en hebben besloten zijnen vader, den ouden *Milosch Obrenowitsch*, te ondersteunen. In den loop van gisteren en eergisteren zijn twee expresses afgezonden, om vorst *Michaël* van den toestand der zaken te onderrigten. Dat de vorstin *Liubicza* de verkiezing van haren zoon aan die van haren man zou voortrekken, is bekend. Maar, gelijk reeds herhaaldelijk gezegd is, *Michaël* heeft geen kans meer in Servië voor zich, en de oude *Milosch* zal bij de verkiezing bezwaarlijk een anderen mededinger van eenige beteekenis hebben dan *Alexander Georgewitsch* zelven. Want, gelijk de Russische partij te regt aanmerkt, de vraag is niet wie in Servië de regering voert, ja Rusland zou tegen eene nieuwe keuze van den zoon van *Kara Georgewitsch* misschien zich geenszins verzetten, — maar het geldt het beginsel van het Russische beschermregt, de opvolging der met Rusland gesloten verdragen, de onwettig verklaring eener verkiezing, welke, hoewel onder toestemming der Turksche regering gebeurd, toch eene onwettigheid en eene schending van gewaarborgde regten was. Hierdoor wordt tevens de strekking tot den bijna stelselmatigen tegenstand tegen den invloed van Rusland gebroken, welken wij sedert ongeveer een jaar in de drie vorstendommen opmerken; en de bewoners van den Beneden-Donau worden hierdoor

herinnerd, zich aan geene valsche voorspiegelingen meer over te geven. Eenige heethoofdigen moeten in Belgrado aan eenen gewapenden tegenstand tegen de afzetting van *Kara Georgewitsch*, aan eene verbinding met de christenen van Bosnië en Bulgarijë denken, terwijl anderen, in eene zonderlinge reactie der gemoederen, voornemens zijn, zich onvoorwaardelijk aan Rusland aan te sluiten, om zich op deze wijze aan de Porte, wegens hare zwakheid, te wreeken. Dit plan verdient voor het oogenblik naauwlijks vermelding, en zelfs, al vond het in de drie vorstendommen werkelijk aanhangers, dan zou de uitslag van eene poging, om het uit te voeren, hoogst onzeker zijn.

(*A. A. Z.*)

Van de Turksche grenzen, *24 april.* De gezagvoerders in Servië nemen nog altijd den schijn van het grootste zelfvertrouwen aan, hoewel de verlegene en droevige gezigten, die men overal ontmoet, van de ontmoedigde stemming dezer heeren getuigt. Naar men uit goede bronnen verneemt, heeft *Kara Georgewitsch* uit Konstantinopel reeds den last ontvangen, zijne waardigheid neder te leggen; intusschen lekt hieromtrent in Belgrado niets uit, daar de handen aan de bewindsmannen nog niet gebonden zijn, en zij zelve het grootste geheim bewaren. Buiten eenige voorbereidselen, die op reisplannen duiden, bemerkt men hier niets; en om eenigen schijn van reden voor deze te geven, strooit men het gerucht uit, dat men voornemens is den zetel der regering van Belgrado naar Kragujevats te verleggen. Wanneer dit gerucht gegrond ware, dan werd hierdoor het vroeger medegedeelde vermoeden versterkt, dat *Wutschitsch* zich in het binnenland terugtrekken en eenen gewapenden tegenstand beproeven wil. Maar het is waarschijnlijk, dat men dit gerucht slechts heeft uitgestrooid om de voorbereidselen voor de reis te bedekken, en met minder gevaar uit Servië te kunnen ontvlugten. De laatste tijdingen uit Konstantinopel, welke wij met buitengewone gelegenheid ontvangen hebben, stellen het buiten twijfel, dat slechts *Stratford Canning* de steun was, waarop zich de hardnekkigheid der Porte in de Servische aangelegenheid tot dusver grondde. Eene omstandigheid van teederen aard droeg het hare daartoe bij, den Engelschen te nopen om de partij der Porte met ijver te verdedigen. Toen nu op eens de nieuwere instructiën van lord *Aberdeen* bekwamen, behelzende, dat Engeland geheel met de inzigten van Oostenrijk instemde, terwijl de heer *de Bourqueney* door zijne regering gelast werd onzijdig te blijven, — kon *Sarim* niet nalaten zijn misnoegen over de misleiding van sir *Stratford Canning* in bittere woorden aan den dag te leggen, welke deze, waarschijnlijk in het bewustzijn van zijn onregt, met toegevendheid opnam. — De Servische vlugtelingen zijn gereed op den eersten roep naar hun vaderland terug te keeren; reeds zijn sommigen van hen, die zich van de grenzen verwijderd hadden, naar deze teruggekeerd.

ITALIE.

Rome, *24 april.* In den nacht van den 2den dezer werden de bewoners van Grottamare, een stadje in het distrikt Fermo, door hevige schokken eener aardbeving bezocht. Ten gevolge en gedurende dezelve, rukte zich van de bergen; die zich ter linker zijde van de *via oprutina* verheffen, een rotsblok, van ongeveer $\frac{1}{3}$ mijl in het vierkant, los, en verpletterde de aan den weg staande huizen. Vele personen vonden onder de rotsmassas den dood. De gemeenschap tusschen de provinciën Ancona, Ascoli en het Napelsche, welke slechts langs genoemden, nu door rotsbrokken overstelpten weg, bewerkstelligd werd, moet nu langs omwegen te water plaats vinden. (*A. A. Z.*)

ZWITSERLAND.

Tessin, *2 mei.* De wet op de drukpers in Lucern heeft de meerderheid voor zich, want dezelve is door meer dan 8000 burgers aangenomen, terwijl naauwlijks 7000 daartegen gestemd hebben. Met den 7den mei zal dezelve in werking komen, hetgeen natuurlijk aan de liberale partij hoogst ongevallig is. Deze troost zich intusschen met de gedachte, dat nu de jesuiten-kwestie zeer spoedig aan de orde van den dag zal komen, wanneer een beslissende strijd, dien men, gelijk de *Eedgenoot* zegt, reeds lang gewenscht heeft, gevoerd zal worden.

DUITSCHLAND.

Leipzig, *30 april.* De redacteur van het hier verschijnend dagblad *der Pilot*, dr. *Friedrich Sasz*, heeft bevel gekregen, zich binnen acht dagen buiten de grenzen des koninkrijks te verwijderen.

(*Aachn. Zeit.*)

PRUISSEN.

Berlijn. Het Brunswijksche staatsministerie heeft aan de Pruississische regering verklaard, dat, nu de hoop, om Hannover tot eene toetreding tot het tolverbond te bewegen, geheel verdwenen is, het derhalve zeker is, dat het Harz- en Weserdistrikt met den 1sten januari van het volgende jaar zich aan het Duitsche tolverbond zal aansluiten. Ten gevolge hiervan heeft ons ministerie van financiën aan het Brunswijksche verzocht, zich over het in te voeren tarief nader te verklaren, en gevolmagtigden naar Berlijn te zenden, ten einde zich hier over alle bijzonderheden, betreffende de inlijving, te verstaan en deze te bekrachtigen. (*Triër. Zeit.*)

Posen, *29 april.* Het onlangs medegedeelde berigt, dat het slaan bij het Russische leger was afgeschaft, is slechts in zoo ver juist, dat deze ligchamelijke tuchtiging ten gevolge van een vonnis behouden wordt, maar aan de officieren het persoonlijke, regt om hunnen ondergeschikten willekeurig en naar goeddunken stokslagen te doen toedeelen, ontnomen is. Dit is echter de hoofdzaak.

ENGELAND.

Londen, *4 mei.* Wij hebben voor eenige dagen gesproken van den hagchelijken toestand, waarin de vermaarde ingenieur *Brunel* was geraakt door het toevallig inslikken van een halven souverein. De *Standard* berigt, dat op den 20sten alle pogingen, om het geldstuk uit de keelholte weg te ruimen, vruchteloos zijn geweest. Sir *B. Brodius*, bijgestaan door de heeren *Aston Keys* en *Thompson*, heeft reeds drie insnijdingen in de keel gemaakt. Men kan den heer *Brunel* langs geen anderen weg voedsel doen gebruiken dan door eene glazen buis, en nog moet dat voedsel eene vloeistof wezen. Aan de bezoekers, zegt dat blad verder, is het antwoord gegeven, dat de heer *Brunel* eenen onrustigen nacht heeft doorgebragt en dat hij nagenoeg in denzelfden staat verkeert. Men heeft geene nieuwe poging gedaan om het geldstuk te verdrijven, maar binnen een paar dagen zal men andermaal eene insnijding doen. De heelmeesters gelooven, dat dezelve met den gewenschten uitslag zal worden bekroond. Men heeft den strengsten last gegeven om den patient zoo rustig mogelijk te laten. Gelukkiglijk voorziet men tot dus verre geene gevaarlijke gevolgen.

FRANKRIJK.

Parijs, *6 mei.* De koning zal heden de hoofdstad verlaten, om zijn verblijf te Neuilly te vestigen.

— In den *Messager* leest men het volgende berigt uit Bayonne van 5 mei:

In de zitting van 1 mei heeft het Spaansche ministerie aan den senaat verklaard, dat de regent deszelfs ontslag had aangenomen, en aan den heer *Cortina* den last tot het zamenstellen van een nieuw kabinet had opgedragen.

Naar luid van de langs gewonen weg uit Madrid ontvangen tijdingen, van 30 april, zal de heer *Olozaga* den heer *Cortina* in het presidentschap der Kamer vervangen; voorts meent men te weten, dat de nieuwe ministers zullen worden gekozen onder de leden van de meerderheid des senaats en van de minderheid van het congres.

BELGIE.

Brussel, *6 Mei.* Het nieuwe ministerie heeft, tot dus verre, in de dagbladen vele bestrijders en geen' enkelen warmen vriend gevonden. Gelijk te voorzien was wordt de deelneming van den heer *Mercier* aan hetzelve door de liberale oppositie niet aangemerkt als een toonbeeld van toenadering en verzoening, maar wordt zulks dezen nieuwen minister van financiën, die vroeger in het ministerie *Lebeau* denzelfden post bekleedde, als verraad toegerekend, weshalve de gal van kwaden wil ook het hevigst tegen hem wordt uitgestort. De katholijken, onder welke de heer *Deschamps*, de nieuwe minister van openbare werken, in eenen goeden naam stond, en nog meer hoop voor de toekomst deed voeden, betreuren van hunnen kant dat hij zich overhaast in eene combinatie heeft begeven, die veeleer geschikt is om hem te compromiteren, dan om hem en hen, die zijne beginselen aankleven, in eenig wezenlijk punt voldoening te geven. Zoo voldoet dan in geen opzigt het nieuwe ministerie aan de wenschen der twee groote fractiën, waarin de Kamers en ook het staatkundig publiek zich verdeelen.

— Omtrent het op den spoorweg van hier naar Antwerpen plaats gehad hebbend ongeluk, leest men in het *Journal du Commerce* het volgende:

Toen de ten 11 ure van hier naar Antwerpen vertrokken trein op de hoogte van Cappellekensbosch, nabij Contich, was gekomen, geraakte de tender buiten de sporen; de daardoor veroorzaakte schok was zoodanig, dat een zekere *Schotman*, oppasser boven op de rijtuigen, naar de andere zijde van den weg werd geslingerd, waarbij hij belangrijk werd gekwetst, het welk gelukkiglijk geene ernstige gevolgen zal hebben, doordien een op den trein aanwezige geneesheer dadelijk aan den man oogenblikkelijk eene aderlating heeft gedaan. Eene ten behoeve van den ongelukkige gemaakte inzameling van liefdegiften bragt nagenoeg 50 franken op. Ten gevolge van dit voorval heeft de trein een oponthoud van ruim een uur ondervonden; maar overigens heeft men geen ongeluk te betreuren en is ieder met den schrik vrijgekomen.

Het is opmerkelijk, dat *Schotman* de zoon is van den ongelukkige, wiens been voor eenige maanden op den ijzeren weg is verbrijzeld geworden, terwijl hij van het eene rijtuig naar het andere overstapte en die aan de gevolgen der noodzakelijk geworden amputatie is gestorven.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *6 april.* Het hof van Noord-Braband heeft uitspraak gedaan in het belangrijk proces over het jagtregt, tusschen de gravin *van Hogendorp c. s.*, appellanten, en den heer *Cools*, geïntimeerde. Het hof heeft deszelfs vroegere jurisprudentie blijven aankleven en in de heeren van Tilburg het regt erkend van privatieve jagt en van afpaling. Mr. *van der Does de Willebois* heeft daarin voor de appellanten en mr. *Kivits* voor den geïntimeerde gepleit.

Terschelling, *3 mei.* In den aanvang dezer maand is op nieuw eene poging begonnen tot het weder boven water brengen der lading van het Engelsche fregat *Lutine*, hetwelk, eenen aanmerkelijken schat aan goud en zilver, in staven en gemunt geld, aan boord hebbende, in den jare 1799 in het IJzergat bij Terschelling gezonken was. Vruchteloos was dit herhaalde malen beproefd; doch de heeren *van Geuns en Comp.* te Haarlem, den duiker-toestel, met welken men onder water werkzaam kan zijn, verbeterd hebbende, hebben een contract gesloten met de commisie, die zich op het eiland Terschelling gevormd had. Dingsdag, den 2sten mei, hebben, ten gevolge hiervan, de heeren *Rotgans*, *Echausier* en *van Geuns* zich naar het punt begeven, waar men vermoedde dat het wrak zich bevond, en met stekers en tangen onderzoek doende, heeft men inderdaad een stuk van het binnen-bekleedsel eener geschutpoort, waarop eenige platen roest en ettelijke daarop vastgeroeste geweerkogels zaten, naar boven gebragt, zoodat er geen twijfel is, of men heeft de ware plaats, waar het oorlogschip ligt, gevonden en tevens de ontdekking gedaan, dat het niet te diep in het zand bedolven ligt. Men mag zich alzoo van deze belangrijke onderneming den besten uitslag beloven,

Maastricht, *4 mei.* Het Griekenland van onze dagen is niet beroemd wegens deszelfs rijkdom. Nooit was de toestand zijner financiën benarder dan op dit oogenblik. Men spreekt er over niets dan over bezuinigingen in het bestuur. Hoe zal het de moeijelijkheid te boven komen, waarin het zich bevindt?

Wanneer Griekenland eene regering bezat, welke in den korst mogelijken tijd de meest mogelijke wetten wenscht te maken; wanneer het zoo gelukkig was een ministerie aan het hoofd te hebben dat overal hulpmiddelen tracht op te sporen, en vooral waar die niet te vinden zijn, — dan zou man dat land weldra gebogen zien gaan onder het gewigt van ontwerpen, die, al bragten zij geene verlichting aan, ten minste het voordeel zouden hebben van veel papier te vullen, en het onderwerp van ontelbare commentariën te zijn.

Maar Griekenland bezit zulk een' vruchtbaar ministerie niet; het is dus genoodzaakt elders middelen tegen zijne kwalen te zoeken.

Griekenland heeft een koning; — daarin steekt niets verwonderlijks; want wie is er tegenwoordig die geen koning heeft? Men moest Zwitser of Amerikaan zijn om dien te kunnen missen. Er zijn landen, die, zich niet kunnende vergenoegen met éénen koning, er zich twee hebben geschapen. Het is waar, dat de Grieken moeite genoeg hebben gehad om er zich éénen te verschaffen. Het schijnt dat de kandidaten, op dat tijdstip, niet zeer talrijk waren, of dat de troon van Griekenland niet alle voordeelen aanbood, welke men onder zoodanige omstandigheden wenscht. [illegible], zij bezitten er éénen, en dit is het wat [illegible] zeggen. Men geeft hem een millioen drachmen per jaar;

hetgeen ongeveer 400,000 gulden in eene meer christelijke munt uitmaakt.

Maar wat kan die koning, aan wien men een millioen drachmen per jaar geeft om zich te voeden, te kleeden en te bewasschen; — wat kan die koning gemeens hebben met de bezuinigingen, welke men in het bestuur wil invoeren? Want een koning is toch waarlijk geene bezuiniging.

Zie hier wat hij daarmede gemeens heeft. De Grieksche monarch ontvangt, gelijk wij zoo even zeiden, een millioen drachmen per jaar, om zich de moeite te geven van te regeren. Welnu! om de financiële moeijelijkheid van zijn koningrijk te boven te komen, biedt hij aan, 200,000 drachmen ten dienste der schatkist af te staan, dat is een vijfde gedeelte der civiele lijst. Het is waar, dat dit niet veel veranderen zal in den staat der financiën, want wat zijn 80,000 gulden in vergelijking met de aanzienlijke te-korten? En wanneer zelfs, op het voorbeeld des konings, alle jaarwedden boven de 500 drachmen per maand met 10 percent, en beneden die som met 5 percent wierden verminderd — zoo als men voornemens is te doen — dan zou deze maatregel nog slechts eene bezuiniging van 800,000 drachmen per jaar opleveren. Maar deze handeling van den koning van Griekenland, is er niet te minder opmerkelijk om. Indien zijn voorbeeld in zekere landen wierd nagevolgd, dan zouden daar veel voordeeliger uitkomsten blijken. Indien, bij voorbeeld, de civiele lijst van den koning van Frankrijk met een vijfde verminderd werd, dan zou men terstond eene bezuiniging van 2 millioen 400,000 franken hebben; en indien de verschillende jaarwedden der ambtenaren in Frankrijk naar evenredigheid besnoeid werden, dan zou men eene aanzienlijke vermindering in de uitgaven van den staat verkrijgen.

Indien men die vermindering van 10 percent op de hooge bezoldigingen van ons land wilde toopassen, welk eene bezuiniging zou daaruit niet voortvloeijen? Welk een voordeel zou het voor ons zijn, in dit opzigt [illegible] te wezen?

[illegible] het onderscheid, dat er tusschen onze regering en de Grieksche is, bestaat hierin, dat deze laatste plotseling een der vrijgevigste maatregelen neemt, welke het geheele volk ter harer gunste met geestdrift moet vervullen, terwijl de Bataafsche regering zich vergenoegt met eindelooze wetsontwerpen te maken, welke, al wierden zij aangenomen, den staat van zaken geenszins zouden verbeteren, en alles bij het [illegible] laten.

[illegible] opzigt meest in een even berooiden staat als de Grieksche. Maar het is mogelijk, dat deze niet zoo veel personen hebben om vet te mesten, onder voorwendsel van hen te gebruiken; en misschien hebben zij minder vrees dan wij, om zekere personen misnoegd te maken.

In Griekenland is het welzijn van den staat boven de baatzuchtige belangen gesteld; ach! waarom zijn wij niet weinig Grieksch in ons vaderland! (*J. d. L.*)

Mengelwerk.

De schatgraver.

I.

[illegible] den voet van den heuvel, op welken Madrid ligt, loopt, evenwijdig met de Mançanares, verscheidene mijlen lang, een kanaal, dat fraaije vruchtbare landen besproeit en aan welks oevers schoone boomen groeijen, die het tot de heerlijkste wandeling nabij de hoofdstad maken. Daar slenterde ik soms geheele uren rond, met mijne oogen de visschen met hunne gouden en zilveren schubben volgende, terwijl zij op de oppervlakte van het water speelden; of luisterende, niet naar het gekweel der vogelen — want Spanje is het land niet van zingende vogelen — maar naar het gebabbel van den narangero, dat is van den koopman in oranje-appelen, die digt bij eenen verlatenen toren stond, eene goede door hem uitgekozene plaats regt tegenover de houten brug, welke over het kanaal ligt. Deze narangero was een Asturiër van omstreeks vijftig jaren en vijf voeten groot. Daar ik dikwijls vruchten van hem kocht, vatte hij spoedig vriendschap voor mij op, en verhaalde mij zijne geschiedenis; deze geschiedenis had nu overigens weinig opmerkelijks: zijn grootste avontuur bestond daarin, van eens in de bergen van Granada in de handen eener benden gitanos of heidenen vervallen te zijn, die hem van alles beroofden, en, na eene menigte stokslagen, geheel naakt lieten loopen. »Ik heb geheel Spanje doorgereisd, zeide hij, en ik ben tot het besluit gekomen, dat er slechts twee steden zijn, welke verdienen, dat men er in leeft — Malaga en Madrid. Te Malaga is alles goedkoop en de visch zoo overvloedig dat ik er dikwijls geheele hoopen van op het strand heb zien liggen. Wat Madrid betreft, daar heerscht geen geldgebrek en ik behoef mij nooit zonder eten naar bed te begeven. Al mijne zorg bepaalt zich tot het verkoopen mijner oranje-appelen; al mijne hoop is, om na mijnen dood, ginds begraven te worden."

En hij wees naar de witte muren van het Campo Santo, de gewone begraafplaats van Madrid, op de helling aan de andere zijde der Mançanares.

Mijn narangero was een onderhoudende kerel, en hoewel hij lezen noch schrijven kon, kende hij zeer veel menschen; weinig menschen gingen zijn stalletje voorbij, of hij verhaalde mij hunne geschiedenis en gaf mij eene schilderij van hen. »Dat fraaije paar, zeide hij, mij eenen prachtig gekleeden heer en dame wijzende, welke uit hun rijtuig gestapt waren en over de brug naar ons toekwamen, door twee lakeijen gevolgd, — dat fraaije paar is de infant FRANCISCO DE PAULA met zijne vrouw, de Napelsche, zuster van onze CHRISTINA; hij voor zich is zoo kwaad niet, maar zijne vrouw, *vaya* .... dat is het gemeenste wijf van Madrid; zij zal, met eden, nadruk *carrajo* tegen u zeggen. Neem uwen hoed niet af, mijn vriend ... zij, weet niet wat beleefdheid is. Ik groette haar ens en zij lette niet meer op mijnen groet dan zij gedaan zou hebben als ik niet die was, welke ik ben, namelijk een Asturiër en edelman van betere geboorte dan zij. Goeden dag, senor don FRANCISCO, *que tal*, (hoe gaat het) Mooi weder, niet waar? .... De hemel zij met u. — Die drie zonderlinge mannen, welke mij zoo even om een glas water vroegen, zijn groote dieven, aartsschelmen; ik ben altijd beleefd jegens hen, want men moet ze niet tot vijanden hebben; zij betalen mij of betalen mij niet, net zoo als het hun goeddunkt. Eenigen tijd geleden bestalen zij, hier digt bij, iemand, wiens broeder hen wilde doen gevangen nemen; het was een schrijver en hij rekende op mijne getuigenis, maar ik wachtte mij wel iets gezien te hebben. — Goeden dag mijne heeren; oranje-appelen van Murcia; ziet, echt drakenbloed, frisch water! ... Die twee jonge heeren zijn de zoonen van CABRILLA, den controleur van het huis der koningin, en den rijksten ingezeten van Madrid; goede jongens, die veel oranje-appelen koopen. Men zegt, dat hun vader meer van hen dan van zijne schatten houdt. .. Zie die oude vrouw, welke zich daaronder dien boom nederlegt, dat is LA TIA LUCILLA; zij heeft meer dan eenen moord gepleegd, en daar zij mij geld schuldig is, hoop ik haar nog eens te zien ophangen. ... O! ziedaar een oud soldaat van de Waalsche garde. Wel sennor don BENITO MOL, hoe vaart ge?"

Deze laatste persoon had oogenblikkelijk mijne aandacht getroffen: het was een vrij dikke grijsaard, van meer dan gewone grootte, met eene hoogroode gelaatskleur en witte haren; hij had groote blaauwe oogen, wier blik onophoudelijk die soort van nieuwsgierigheid uitdrukte, welke de mededeeling van een belangrijk nieuws verwacht. Zijne kleeding was meer dan gemeen; het laken van zijn buis en broek was zeer grof; de bijzonder groote hoed, welken hij op het hoofd had, had slappe en gescheurde randen, welke naar de tanden eener zaag geleken; hij groette den koopman in oranjeappelen terug en zich tot mij wendende, bood hij mij twee stukken welriekende zeep ter verkoop aan, zich daarbij van eene taal bedienende, welke veel van de gemeente taal in Valencia en Catalonië had.

Ik vroeg hem wie hij was, en mijne vraag gaf aanleiding tot het volgende gesprek:

»Ik ben uit Lucerne, in Zwitserland, geboortig en heet BENEDICTUS MOL: ik ben soldaat in de Waalsche gardes geweest en ben tegenwoordig koopman in zeep, om u te dienen.

»Gij spreekt vrij slecht Spaansch, zeide ik hem; hoe lang zijt gij wel in Spanje?

»Vijf en veertig jaren, antwoordde BENEDICTUS, maar toen de garde ontbonden werd, ging ik naar Minorca waar ik de gewoonte van Spaansch te spreken verloor, zonder mij het Catalaansch te kunnen eigen maken.

»Gij zijt soldaat van den koning van Spanje geweest, zeide ik; hoe vindt gij die dienst?

»Niet te best, zeide hij; slechte soldij en slechte behandeling. Ik zal met u liever in het Zwitsersch spreken want zoo ik mij niet bedrieg zijt gij een Duitscher en verstaat gij de taal van Lucerne. Ik zou gaarne uit de dienst van Spanje gedeserteerd zijn, gelijk ik vroeger uit die van ven den paus deed, waarbij ik, voor dat ik dit in land kwam, diende; maar ik was met eene vrouw uit Minorca getrouwd, bij welke ik twee kinderen had. Dat hield mij zoo lang hier. Evenwel voor dat ik Minorca verliet, verloor ik mijne vrouw en van mijne beide kinderen ging de een naar het noorden, de andere naar het zuiden, zonder dat ik weet wat er van hen geworden is. Ik ben thans van voornemen om naar Lucerne terug te keeren en er als een hertog te leven.

»Hebt gij dan in Spanje een groot vermogen verworven? vroeg ik hem, een oog op zijn' hoed en overige kleeding werpende.

»Geen *quarto*, geen enkele; deze twee stukken zeep zijn alles wat ik in de wereld bezit.

»Misschien zijt gij dan van eene vermogende familie, en zult gij in uw land landerijen en geld voor u vinden.

»Geen *heller*, geen enkele. Mijn vader was de beul van Lucerne, en toen hij stierf, werd er beslag op zijne kist gelegd wegens schulden.

»Dan is het zeker uw voornemen zeep te Lucerne te maken. Gij hebt wel gelijk mijn vriend; ik ken geen eervoller en nuttiger beroep.

»Daar denk ik volstrekt niet aan, antwoordde BENEDICTUS, maar ik zie, *lieber Herr*, dat gij een Duitscher zijt, uw voorkomen en uwe manieren bevallen mij. Ik wil u dus in vertrouwen zeggen, dat ik zeer onhandig ben in mijn beroep van zeep te maken, ik ben uit verscheidene fabrijken weggezonden. Hoewel in waarheid deze twee stukken zeep mijn werk zijn, ben ik een zeer slechte werkman en heb van zeep evenveel verstand als van paarden en schoenen: ik ben echter ook paardenkooper, schoenmaker en zelfs kleerdermaker geweest.

»Dan weet ik niet hoe gij als een hertog in uw vaderland zult leven, ten zij de inwoners van Lucerne, uit aanmerking van uwe diensten bij den paus en den koning van Spanje, u prachtvol, ten koste der stad, onderhouden.

»*Lieber Herr*, antwoordde BENEDICTUS, de ingezetenen van Lucerne zijn zoo mild niet jegens de soldaten van den paus en den koning van Spanje. Verscheidene mijner kameraden, welke derwaarts teruggekeerd zijn, bedelen in de straten om hun *brood*; maar ik wil derwaarts terugkeeren in eene koets, door zes muilezels getrokken, met eenen schat, met eenen grooten schat, welke in de kerk van St. Jacob van Compostella is.

»Ik hoop toch niet, dat gij de kerken wilt bestelen; want zoo dit uw voornemen mogt zijn, zoo zijn MENDIZABAL en de liberalen u lang vóór geweest. Men verzekert mij, dat er in de hoofdkerken van Spanje geene andere schatten meer zijn dan eenige versierselen van geringe waarde en vergulde bekers.

»Mijn beste Duitsche heer, weet, dat mijn schat geen schat der kerk is; niemand weet dat zij bestaat, behalve ik. Dertig jaar is het reeds geleden, dat onder de zieke soldaten in het hospitaal te Madrid zich een mijner waalsche kameraden bevond, die de Franschen naar Portugal vergezeld had. Hij stierf, maar voor dat hij stierf liet hij mij roepen, en op zijn doodbed zeide hij mij, dat hij met twee andere soldaten, beide sedert dien tijd gesneuveld, in zekere kerk van Compostella den rijken buit begraven had, welke zij in Portugal verworven hadden. Zij bestond in Portugeesch geld en een pakje diamanten van Brazilië; alles in een koperen ketel verborgen. Ik luisterde met beide mijne ooren naar mijnen kameraad, en sedert dien tijd slaap ik nimmer, over dag noch over nacht, zonder aan dien schat te denken. Zij is gemakkelijk te vinden; de beschrijving der plaats heeft hij mij zoo naauwkeurig gedaan, dat ik zeker ben ze te zullen vinden, wanneer ik maar eens te Compostella ben. Dikwijls ben ik op het punt geweest om tot die pelgrimaadje te vertrekken, maar altijd was er iets, dat mij daarin verhinderde. Na den dood mijner vrouw verliet ik Minorca, vast besloten om naar St. Jacob te gaan, maar te Madrid ontmoette ik eene Baskische vrouw, welke mij overhaalde, om met haar te leven. Zij is eene groote toovenaarster en zij zegt, dat zij mij, zoo ik haar verlaat, betooveren zal; doch *dem Gott sey dank!* gelukkig is zij tegenwoordig in het hospitaal en kan niet lang meer in het leven blijven, ziedaar, *lieber Herr*, mijne geschiedenis."

Ik heb dit gesprek getrouw ter neder geschreven, dewijl, gedurende mijn verblijf in Spanje, het toeval mij dikwijls dezen ouden Zwitserschen soldaat, wiens avonturen door geheel Spanje bekend waren, heeft doen ontmoeten.

Het Groningsche Genootschap: *Pro excolendo jure patrio*, wenschende te bezitten het oud-Oldambster Landregt van 1427, dragende echter in enkele afschriften, der naar melden vertaling, het jaar 1327), hetwelk, oorspronkelijk, in de *oud-Vriesche taal* werd opgesteld; *per decem electos in terra Reydensi in Communi coetu Pallae*, en van hetwelk naderhand eene vertaling in het plat-Duitsch werd vervaardigd, die het tweede boek uitmaakt van het *Lantrecht des Olden-Ambtes ende des vijfften deels van Reyderland* van 1471: noodigt bij dezen alle bezitters en liefhebbers van oude oorkonden uit, te willen onderzoeken, of het bedoelde Landregt van 1427 (of 1327) in de voorschreven oorspronkelijke taal nog ergens aanwezig mogt zijn, en belooft eenen prijs van EEN HONDERD GULDEN aan dengene, die, het eerst, aan het genoemde Genootschap een bruikbaar exemplaar van dat Landregt in *de oud-Vriesche taal* ten eigendom overgeeft.

Het Genootschap neemt de vrijheid, bij deze gelegenheid mede te herinneren aan deszelfs uitnoodiging van den 17den van Zomermaand 1841, ten aanzien der latijnsche Kronijk van EGGO EGGENS PHAEBENS, hebbende ten titel: *Chronicon M. S. Rerum Frisicarum*, als welke uitnoodiging tot dus ver het gewenschte gevolg niet heeft gehad; en verzoekt nogmaals vriendelijk aan dengene, die een exemplaar van de bedoelde M. S. Kronijk mogt bezitten, om hetzelve aan het Genootschap wel te willen uitreiken, hetzij ten geschenke, hetzij in koop, hetzij te leen, — in het laatste geval, om afgeschreven en dán terug gegeven te worden. Zelfs zou het doen eener opgave van de boekerij, in welke een handschrift dier Vriesche Geschiedenis nog mogt voorhanden zijn, den ondergeteekende ten hoogste verpligten, daar dit Genootschap, als eene Groningsche letterkundige Instelling, de meeste waarde hecht aan het bezit van eene Kronijk, welke de lotgevallen van deze Stad en Provincie bevat, en door eenen der Raadsheeren van *Groningen* in het latijn werd geschreven en nagelaten.

Groningen, den 4den van Bloeimaand 1843.

De Bibliothecaris van het Genootschap:
Mr. H. O. FEITH.

Stedelijke Publicatien.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen bij deze ter kennis van een iegelijk; zulks aangaande:

Dat, in verband met de te doene beschrijving van het patentregt in deze stad, op den 4den dezer een aanvang zal worden gemaakt met de beschrijving voor de personele belasting voor het dienstjaar 18$\frac{43}{44}$, aanvang nemende met den laten mei dezes jaars, terwijl met de wederophaling der beschrijvings-biljetten zal worden aangevangen op *den* 15den *mei daaraanvolgende.*

Burgemeester en Wethouderen noodigen bij deze de belanghebbenden, uit, de invulling dier biljetten met de meeste zorgvuldigheid te behartigen en bij de weder-ophaling gereed te hebben, ten einde zich voor nadeelen, uit verzuim of nalatigheid te ontstaan, in acht te nemen.

Voorts wordt aan dezelven bekend gemaakt, dat tot tegenschatters benoemd zijn bij continuatie de heeren: *G. Holland*, mr. timmerman; *Evert Baerends*, landbouwer; en, in de plaats der afgetredenen, *W. Beerboom*, mr. timmerman; *E. J. van Kuik*, mr. verwer; *M. van Erkel*, houtkooper, en *J. D. Gametkoorn*, mr. steenhakker.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 1 mei 1843.

Advertentiën.

Getrouwd, op den 8sten Mei 1793:

HENDRIK NUSMAN,
EN
HEIETJE WIGGERS.

Zij vieren op den 8sten Mei 1843 de Gouden Bruiloft.

Getrouwd

WAGENINGEN, den 4den Mei 1843.

J. F. ROUX,
en
M. VAN DAALEN.

Algemeene en eenige kennisgeving.

SCHIEDAM, den 3den Mei 1843. — Heden beviel van een dooden ZOON *H. L. VAN LEEUWEN*, Geboren MOS.

Mijne geliefde Echtgenoote, *A. A. VAN CALLEGOED*, beviel heden voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon.

ROERMALSEN, den 6den Mei 1843.

T. F. KOIJMAN JORISSEN,
Rijks-Ontvanger.

De Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*, zal aldaar, in het Logement *het Kramhout*, namens zijne Principalen, op Donderdag den 11den Mei 1843, en 15 dagen daarna, Vrijdag den 26sten Mei, telkens des middags ten 12 ure, bij inzet en toeslag, veilen:

Eene uitmuntende UITERWAARDS-WEIDE, gelegen onder de Gemeente *Brummen*, in de Buurtschap *Corten-Oever*, nabij *het Ganzenei*; groot 3 Bunders, 46 Roeden en 80 Ellen, Sectie F, No. 165.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris, 8 dagen voor de nzate. *Brieven franco.*

GEREGTELIJKE TOESCHATTING.

Ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Zutphen*, op Donderdag den 8sten Junij 1843, des voormiddags ten 10 ure, van het Goedje *de Verwerstede* geheeten, in de Buurtschap *Beggelder*, gemeente *Dinxperlo*, gelegen, bestaande in:

1o. Een stuk GROND, zijnde HOFLAND, Kadastraal bekend in Sectie A, No. 304, groot ongeveer 28 Roeden en 10 Ellen;

en 2o. Een HUIS en ERF, Kadastraal bekend in Sectie A, No. 305, hebbende eene inhoudsgrootte van 1 Roede en 12 Ellen.

Executanten: 1o. De Hoog Wel Geboren Heer *HENDRIK JACOB CAREL BARON VAN HEECKEREN VAN ENGHUIZEN*, Heer van *BEVERWAARD* en *ODIJK*, Lid der Ridderschap en der Staten van *Gelderland*, wonende op den Huize *Sonsbeek*, bij *Arnhem*. — 2o. De Hoog Wel Geboren Heer *JACOB DERK BORGHARD ANNE BARON VAN HEECKEREN*, Kamerheer van Zijne Majesteit den Koning der *Nederlanden*, thans in speciale missie bij den Koning van *Napels*, wonende te *Saaitz*, departement *du Haut Rhin*, in Frankrijk. — 3o. De Hoog Wel Geboren Vrouwe *LOUISE FLORENTINE MARIA BARONES VAN HEECKEREN*, Douairiaire van Wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *HENDRIK ANTONI ZWIER BARON DE VOS VAN STEENWIJK*, genaamd *VAN ESSEN*, wonende te *Kleef*. — 4o. De Hoog Wel Geboren Vrouwe *CHARLOTTA JULIANA LOUISA BARONES VAN HEECKEREN*, Echtgenoot van en ten dezen bijgestaan en gemagtigd door den Wel Edel Geboren Heer *JAN LUBBERTUS ONDER DE WIJNGAART CANZIUS*, wonende te *Brussel*. — 5o. De Hoog Wel Geboren Vrouwe *EVERDINA SUZETTE VAN DER STAAL VAN OUD-BEIJERLAND*, Echtgenoot van en ten deze gemagtigd en bijgestaan door den Hoog Wel Geboren Heer *SAMUEL FRANCOIS ANNE BARON VAN PALLANDT*, Lid der Ridderschap van *Gelderland*, wonende op den Huize *Angerenstein*, bij *Arnhem*. — 6o. Vrouwe *HENDRICA BERNARDA HUMMELINCK*, Grondeigenaresse, wonende op den Huize *Groot-Regelink*, onder *Hengelo*, Douairiaire van den Hoog Wel Geboren Heer *JACOB ADOLPH BARON VAN HEECKEREN*, zoo uit kracht der gemeenschap van Goederen tusschen haar en haren overleden Heer Echtgenoot bestaan hebbende, alsmede in hoedanigheid van eenige Testamentaire Erfgename van denzelven. — 7o. De Hoog Wel Geboren Heer *FREDERIK FLORENT JACOB HENDRIK BARON VAN HEECKEREN*, kapitein bij het Regement rijdende Artillerie, Ridder der Militaire Willemsorde, 4de klasse, te *Tilburg* gekantonneerd. — 8o. De Hoog Wel Geboren Heer *CHARLES JUSTUS BARON VAN HEECKEREN*, Gepensioneerd Ritmeester, te *Amersfoort* woonachtig. — 9o. Vrouwe *CHRISTINA MARIA CATHARINA VAN LENNEP*, wonende op den Huize *Voorstonden*, onder *Brummen*, Douairiaire van Wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *ALEXANDER DIEDERIK BARON VAN SPAEN TOT VOORSTONDEN*, als eenige beneficiaire Erfgenaam in de Nalatenschap van Wijlen haren gezegden Heer Echtgenoot. — 10o. De Hoog Wel Geboren Vrouwe *CHARLOTTE ALEXANDRINA BARONES VAN WESTERHOLT*, wonende op den Huize *Molencate*, in de Gemeente *Oldenbroek*, Douairiaire van Wijlen den Hoog Wel Geboren Heer *ROBBERT AUGUST ADOLPH CAREL MAURITS BARON VAN HEECKEREN VAN MOLENCATE*.

Geëxecuteerde Partij: *ANNA CATHARINA SCHREURS*, Weduwe van *JOHANNES GEVEN*, en hertrouwd met *LAMBERTUS TER STROET*, te zamen wonende aan de Bontebrug, onder de Gemeente *Gendringen*, deels uit eigen hoofde wegens de gemeenschap van Goederen, waarop zij met gezegden haren eersten Man is gehuwd geweest; deels in hare hoedanigheid van Moeder en gecontinueerde wettelijke Voogdes harer beide, uit gezegd huwelijk verwekte, nog minderjarige Kinderen, met namen *BERNARDUS* en *JOHANNA GEVEN*, en gezegden *LAMBERTUS TER STROET*, zoo uit kracht der gemeenschap van Goederen, waarop hij met gezegde zijne Huisvrouw is getrouwd, als in zijne hoedanigheid van mede-voogd over hare minderjarige Voorkinderen als gemeld.

In fidem,
J. L. STEENLACK,
Procureur.

Faillissement.

Krachtens bevelschrift van den Edel Achtbaren Heer Regter-Commissaris in den faillieten Boedel van *JOHANNES MECKSENAAR*, te *Zutphen* wonende, van den 6den Mei jongstleden, behoorlijk geregistreerd, worden de Schuldeischers van gezegden gefailleerden, de bevoorregte en de pand- of hypotheek-hebbenden daaronder begrepen, opgeroepen, om in persoon of bij gemagtigden, mits deze van eene schriftelijke en behoorlijk geregistreerde volmagt voorzien zijn, te verschijnen op Zaturdag den 27sten Mei aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, in een der Lokalen van het Raadhuis binnen *Zutphen*, ten einde tot de verificatie van Schuldvorderingen, lastens welgemelden faillieten Boedel, over te gaan.

De Curator in voornoemd Faillissement,
J. L. STEENLACK.

Wij Ondergeteekenden, COMMISSARISSEN DER ONDERLINGE BRANDWAARBORG-MAATSCHAPPIJ, onder directie van de Heeren *DE JONG & COMP.*, gevestigd binnen *Amsterdam*, hebben het genoegen aan alle daarbij belanghebbenden te berigten, dat heden aan ons, in tegenwoordigheid van eenige Correspondenten en Deelgenooten, door genoemde Heeren is gedaan REKENING en VERANTWOORDING hunner gehoudene Administratie over het jaar 1842, en daarbij tevens overgelegd een allezins naauwkeurig overzigt van den gunstigen staat en steeds toenemenden bloei dezer Maatschappij; al hetwelk weder in de meest mogelijk orde en juistheid bevonden zijnde, met onze volkomene goedkeuring is bekrachtigd geworden en daarbij ons op nieuw gebleken, dat deze inrigting het algemeen vertrouwen, hetwelk dezelve, sedert zoo vele jaren in steeds klimmende mate genieten mag, ten volle waardig is.

Amsterdam, den 5den Mei 1843.

Mr. *M. C. VAN HALL*,
Mr. *P. J. VAN KAAMEN VAN SCHERPENZEEL*.
Commissarissen binnen Amsterdam.
Jhr. *W. H. J. BARON VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT*,
Jhr. Mr. *H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK*,
Jhr. *H. W. BARON VAN ALLVA VAN PALLANDT VAN WAARDENBURG EN NEERIJNEN*.
Commissarissen buiten Amsterdam.

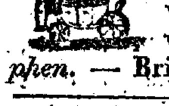
Lees hier!

Door de ziekelijke omstandigheden zijner Echtgenoote en door vertrek naar elders, is de Ondergeteekende voornemens zich van zijne Goederen te ontdoen door kwitering van affaire. Hij heeft alzoo besloten zijne RIJKE en FIJNE GOEDEREN, als ook zijn onlangs ontvangen ASSORTIMENT, tegen FABRIEKS-PRIJZEN TE VERKOOPEN, welke verkoop zal aanvangen op aanstaanden Maandag, den 8sten dezer.

Arnhem, den 6den Mei 1843.

F. J. MALDANER.
Bakkerstraat, hoek van de Broerenstraat, No. 114.

TE KOOP:

Een, zoo goed als nieuw, RIJTUIG, voor een of twee Paarden. — Te bevragen op het huis *Rijssett*, nabij *Zutphen*. — Brieven franco.

De ondergeteekende maakt aan den Handel bekend, dat hij, te beginnen met den 15den Mei, wekelijks tweemaal tusschen *Nijmegen* en *Arnhem*, heen en terug zal varen, en zich belasten met het overbrengen der goederen, welke men hem zal gelieven toe te vertrouwen; en wel des *Dingsdags* en *Zaturdags* van *Nijmegen* naar *Arnhem*; des *Maandags* en *Vrijdags* van *Arnhem* naar *Nijmegen*; alles tegen billijke vrachten. Bij zijne afwezigheid, zullen de goederen voor hem in ontvangst worden genomen te *Nijmegen*, door de heeren *J. VAN DEN HEIJDEN* en *ROMBOUTS*, en te *Arnhem*, door de Heeren Agenten der Rijn- en IJssel Stoomboot-Maatschappij.

Nijmegen, 7 Mei 1843.

H. J. RIBBERINK,
Schipper.

C. SESINK, in de Jansstraat, te *Arnhem*, heeft de eer te berigten, dat zij hare nieuwe *Parijsche* MODELLEN van HOEDEN, MUTSEN, BLOEMEN, enz., heeft ontvangen, en beveelt zich in de gunst van het geëerde Publiek.

FRANÇOIS LOUIS NIEMAN,

uitgepakt in het Hôtel der Nederlanden, te Arnhem, berigt het geachte Publiek, dat hij zich genoodzaakt vindt zijn vertrek tot den 10den dezer te vertragen, door nakoming eener partij prachtige Cachemiren en Satijnen HEEREN-ECHARPES, geruite en zwarte HALSDOEKEN, welke allen tot Fabrieks-prijzen zullen worden uitverkocht; ook DAMES-BOESELAARS, FICHUS, enz. Andere artikelen zullen alle volgens prijs-courant worden verkocht (zie *Arnhemsche Courant* van den 6den Mei laatstleden); beveelt zich in ieders gunst.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Mei 1 El 7 Palm 5 Duim; gew. 0 Duim; gev. 5 D.

Beursberigt.

Effecten-societeit, ten huize ......

Zondag, 7 mei.

Integralen 2½ pCt. 57$\frac{3}{16}$, ¼. Ardoins 20¼. Onbep. Dito 19$\frac{3}{16}$, ¼. 3 pCt. 32$\frac{3}{4}$, ½.

De affaire vertoonde heden weinig levendigheid. Holl. 2½ pCt. Werk. Schuld onveranderd. Spaansche iets aangenamer.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.